

всѣко дръвче, всѣко цвѣтенце е попрѣскано съ кръвъта на шипченскитѣ герои . . .

По върховетѣ има много паметници. Ала най-голѣмия и хубавия е руския паметникъ край село Шипка. Тия паметници за вѣчни врѣмена ще ни говорятъ, че човѣшката свобода е сладко нѣщо, че за тая свобода не е тежко да се мре, че и въ бѣлгарското сърдце блика огънь за честитъ живогъ! . . . А народъ, който има такива синове, може да бѫде щастливъ и да напрѣдва за дѣлги врѣмена . . .

Разкази изъ живота на животнитѣ.

I. Какъ едно кученце отгледало котенца.

Любопитна история разправя единъ човѣкъ.

Прѣзъ единъ горещъ лѣтенъ день стоялъ той на стѣлбата у дома си. Гледа, тихо се приближава нѣкой си войникъ, който се оглежда, и хвѣрля задъ оградата нѣщо-си. Слѣдъ малко влиза въ градината малкото домашно кученце, на име Филка. То се приб-